
Παράγοντες κινδύνου για αποτυχία με διφωσφονικά

Μελέτη σε 97 μεταεμμηνοπαυσιακές ασθενείς με πρωτοπαθή οστεοπόρωση χωρίς αγωγή και παρακολούθηση για 36 μήνες της αγωγής (alendronate ή risedronate) υπό επαρκή χορήγηση βιταμίνης D και καλή συμμόρφωση

- Αποτυχία στη θεραπεία (παρουσία ≥ 2 καταγμάτων ευθραυστότητας ή/και μείωση BMD μεγαλύτερη από την ελάχιστη σημαντική αλλαγή) παρατηρήθηκε στο **25,8%** των ασθενών
- Ηλικία, BMI, διάστημα μετά την εμμηνόπαυση, οικογενειακό ιστορικό κατάγματος ισχίου, αριθμός πτώσεων, τύπος διφωσφονικού, επίπεδα 25 OH βιτ D3, BMD, δυσμορφία σπονδυλικής στήλης και FRAX score ΔΕΝ διέφεραν μεταξύ αυτών που ανταποκρίθηκαν ή όχι στη θεραπεία
- Η αποτυχία στη θεραπεία σχετίστηκε με την παρουσία **καπνίσματος** (OR 3.22, 95 % CI 1.10-9.50, P=0.034) και τα αρχικά επίπεδα **αλκαλικής φωσφατάσης** (οστική εναλλαγή στα ανώτερα φυσιολογικά επίπεδα, ≥ 66.5 U/L, OR 4.22, 95 % CI 1.48-12.01, P=0.007)

Factors associated with bisphosphonate treatment failure in postmenopausal women with primary osteoporosis. Cairoli E, Eller-Vainicher C, Olivieri FM, Zhukouskaya VV, Palmieri S, Morelli V, Beck-Peccoz P, Chiodini I. Osteoporos Int. 2014 Feb 8. [Epub ahead of print]

Το κείμενο αποτελεί ελεύθερη μετάφραση της περίληψης του δημοσιευμένου άρθρου και δεν περιέχει στοιχεία από το πλήρες άρθρο
Αποτελεί επίσης εύρημα μιας μόνο εργασίας και όχι υποχρεωτικά θέμα κατασταλαγμένης γνώσης
Αποτελεί τέλος βιβλιογραφική ενημέρωση και όχι απαραίτητα σύσταση για την καθημέρα κλινική πράξη